

der deler disse Anskuelse, skal, blot de staa i Folkekirken, have Ret til at udøve den kirkelige Valgret og derved øve Indflydelse paa Kirkens hele Udformning og den kirkelige og kristelige Menigheds Liv og Vækst i vort Samfund.

Dette mener jeg er komplet meningsløst. Det vilde jo aldrig blive tilladt en Præst, som tilhører et hvilket som helst andet Kirkesamfund i vort Land, at blive Præst i den danske Folkekirke, hvis han er ærlig nok til at sige, at hans Interesse og hans Sympati ligger hos det andet Samfund, enten det nu er det romersk-katolske, det reformerte, Metodisterne eller Baptisterne. Og dog vilde man efter min Mening 10 Gange bedre kunne tillade dette end at give Adgang for Folk, som staaende i Folkekirken benægter og kaster Vrag paa de mest grundlæggende Trossætninger indenfor den kristne Kirke. Men efter hvad disse Frihedsfolk hævder, skal der her slet ingen Grænser være, det skal overlades til de vedkommendes frie Skøn, hvad de vil forkynde, bare de hævder, at de staa i den danske Folkekirke; om de har noget med den evangelisk-lutherske Lære at gøre, det er derefter ligegyldigt.

Man kan jo drive Friheden saa vidt ud i sine Konsekvenser, at man hævder, at Anarkiet egentlig er den største Grad af Frihed, idet enhver der kan gøre, som han har Lyst og Villie til. Men jeg tror, at det store Flertal af det danske Folk, særlig de, der har Interesse for den evangelisk-lutherske Folkekirke, meget vil have sig frabedt, at den danske Folkekirke skulde være en saadan Omnibus, hvor man puttede alt Ragelse ind, som ikke følte sig i Tilknytning til noget andet Kirkesamfund eller nogen anden Form for kirkeligt og kristeligt Livs Udfoldelse. Det bør ikke være saaledes, at de, som ikke kan finde sig til Rette andre Steder, faar fuld Ret til Genførelse af deres Ønsker indenfor den evangelisk-lutherske Folkekirke.

Jeg mener derfor, at der i nogen Maade er et Tilbageskridt i disse Lovforslag, et Tilbageskridt, som jeg kunde have ønsket at vi ikke havde gjort. Men ved Siden af maa jeg dog erkende, at der her er givet den danske Kirkes Medlemmer en Række Fordele, som man maa være glad for. Derfor kan jeg yde disse Lovforslag min Tilslutning og vil stemme for dem, selv om de efter min Mening ikke yder, hvad jeg mener der burde ydes, for at den danske Folkekirke kan være, hvad den efter sin Bestemmelse i Grundloven skal være: et Samfund af Folk, som slutter sig om den evange-

lisk-lutherske Maade for Ordets Forkyndelse og for Indrettelsen af hele sit kirkelige Liv.

Ordføreren (Moltzen): Da jeg har en stærk Fornemmelse af, at den højtærede Forsamling er ved at blive træt af denne Debat, skal jeg fatte mig særdeles kort og blot svare paa et Par af de Indvendinger, der er fremsat overfor mig. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg omtalte Forholdene i Sønderjyland; jeg har desværre ikke den paagældende Kirkeordning ved Haanden i Dag, da jeg ikke troede, at man vilde komme ind paa den, men Forholdet var det, at man „præsenterede“ for Menigheden hver anden Gang, der blev Præstedighed, 3 Kandidater, og af disse 3 havde den Lov til at vælge en. Det var kun hver anden Gang, og Tyende og Kvinder havde ikke Valgret. Men om dette Punkt bliver vi jo ikke enige.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen rettede en direkte Henvendelse til mig. Han sagde, at Lovforslaget om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne var kun en Kodifikation af de gældende Bestemmelser, men der var dog nogle enkelte Fremskridt. Ja, dette Lovforslag gaar netop frem efter den samme Linie som tidligere, og man er nu gaaet saa vidt, som man overhovedet kan gaa, naar man vil fastholde Sognegrænserne; Brugen af Kirkerne for Folk, der staa udenfor Folkekirken, udvides i en Grad som aldrig før. Men der findes Spirer til en Kirkeforfatning her, siger det ærede Medlem! Ja, men ikke flere, end der fandtes i de tidligere Menighedsraadslove. Der fandtes frugtbare, virkelig levedygtige Spirer ogsaa i disse, baade i den, der blev behandlet i 1902—03, og i den af 1912, frodige Spirer. Vi har set, at disse Menighedsraad af 1912 har organiseret sig i Menighedsraadsforeninger. De opræder ogsaa ved denne Lejlighed, og vi ved, at ogsaa det ærede Medlem, da han var Kirkeminister, spurgte Menighedsraadene angaaende et Spørgsmaal, var det ikke om borgerlig Ægteforening? (*Povlsen:* Nej), eller var det kvindelige Præster? (*Povlsen:* Nej); var det ikke saadant noget? (*Povlsen:* Jeg har ikke spurgt om noget). Men det gik dog vist gennem Kirkeministeriet. (*Povlsen:* Det gør alt, hvad der kommer fra et Udvalg). Ja, det er rigtigt, det kom fra Udvalget gennem Kirkeministeriet. Det Kirkeministerium, som det ærede Medlem stod i Spidsen for, var altsaa med til at fremme denne Organisation. Der laa og der ligger en Spire her. Der laa ogsaa en Spire i de tidligere Landemoder. Der ligger